

”بندو اور بوند کا رہسیہ“

آج پولانات باپ آپنی پولی بچون سین، بچون کا سو باپ کا اوتھڑ دوس ارثات الوک روہانی جینتی منانی آئی ہئ۔ پولانات باپ کو سپ سین پریہ پولی بچی ہئ۔ پولی ارثات جو سدا سرل سیاء، شپ پاء اور سوچتا سمپن من اور کرم دونو ہر سچائی اور صفائی، ائسی پولی بچی پولانات باپ کو پی آپنی اوپر آکریت کرتی ہئ۔ پولانات باپ آئسی سرل سیاء پولی بچون کی گٹون کی مالھا سدا ہین سمرٹ کرتی رہتی ہئ۔ آپ سپی نین انیک جنمون ہر باپ کی نام کی مالھا سمرٹ کی اور باپ آپی سنم کی پر بچون کو رن دی رہی ہئ۔ بچون کی گٹ مالھا سمرٹ کرتی ہئ۔ کتنی پولی بچی پولانات کو پیاری ہئ۔ جتنا گیان سوروپ، نالیجفل، پاورفل اتنا ہین پولان۔ پیگوان کو پولان پیارا ہئ۔ ائسی آپنی سریشت پاگیہ کو جانتی ہو نان۔ جو پیگوان کو موه لیئا۔ آپنا بناء دیغا۔

آج پیگتوں اور بچون دونو کا وشیش منانی کا دن ہئ۔ پیگت تیاریان کر رہی ہئ، آواهن کر رہی ہئ اور آپ سنمک بئنی ہو۔ پیگتوں کی لیلا پی باپ دیک دیک مشکراتی ہئ اور بچون کی ملن لیلا دیک دیک هرشاتی ہئ۔ ایک طرف ویوگی پیگت آتمائیں، دوسری طرف سہج یوگی بچی۔ دونو ہین آپنی آپنی لگن سین پریہ ہئ۔ پیگت پی کوئی کم نہیں ہئ۔ کلھ کی دن آکاری اشت روپ ہر چکر لگاکر دیکنا۔ باپ کی ساث سالگرام بچون کی پی وشیش روپ سین پوچا ہونگی۔ آپنا پوچن باپ کی ساث پیگتوں کا دیکنا۔ آپی آنت تک پی نؤڈا پیگت کوئی کوئی ہئ جو سچی سنبھ سین پیگتی کی پاونا کا آلپ سمیہ کا قل آپیو کرتی ہئ۔ کلھ کا دن پیگتوں کی پیگتی کی وشیش لگن کا دن ہئ۔ سمجھا!

آپ سپی باپ کی جینتی منائینگی یا آپنی؟ ساری کلب ہر باپ اور بچون کا ایک ہین برٹ دی ہو یہم ہو سکتا ہئ؟ پل دن وو ہین ہو، ورش وہ نہیں ہو سکتا۔ باپ اور بچی کا انتر تو ہونگا نان۔ لیکن الوک جینتی باپ اور بچون کی ساث سات ہئ۔ آپ کھینگی ہم باپ کا برٹ دی مناتی ہئ اور باپ کھتی بچون کا برٹ دی مناتی ہئ۔ تو وندرفل برٹ دی ہو گیا نان! آپنا پی مناتی باپ کا پی مناتی۔ اس سین ہین سوچو کے پولانات باپ کا بچون کی ساث کتنا سنبھ ہئ جو جنم دن پی ایک ہین ہئ۔ تو اتنا موه لیئا نان، پولانات کو۔ پیگت لوگ آپنی پیگتی کی مستی ہر مست ہو جاتی ہئ اور آپ ”پا لیئا“ اسی خوشی ہر ساث مناتی گاتی ناچتی ہو۔ یادگار جو بنایا ہئ اسی پی بہت رہسیہ سمایا ہوئا ہئ۔

پوچا ہر، چترون ہر دو وشیشتائیں وشیش ہئ۔ ایک تو ہئ بندو کی وشیشتا اور دوسری ہئ، بوند-بوند کی وشیشتا۔ پوچا کی وڈی ہر بوند بوند کا مہتو ہئ۔ اس سمیہ آپ بچی ”بندو“ کی رہسیہ ہر استت ہوتی ہو۔ وشیش ساری گیان کا سار ایک بندو شبد ہر سمایا ہوئا

ھئ، باپ پی بندو، آپ آتمائین پی بندو اور دراما کا گیان ڈارٹ کرنی کی لیئی جو ھوئا، فِنِش ارثات فُلِ استاپ۔ بندو لگا دیتا۔ پرم آتما، آتما اور یہ پرکرتی کا کیل ارثات دراما، تینون کا گیان پرئکتیکل لائیف ۾ "بندو" ھیں انپیو ڪرتی ہو نان۔ اس لیئی پیپنگی ۾ پی پرتیما کی بیچ بندو کا مہتو ھئ، دوسرا ھئ بوند کا مہتو، آپ سیپی یاد ۾ بئنگنی ہو یا کسی کو پی یاد ۾ بٹاتی ہو تو کس وذی سین ڪراتی ہو؟ سنکلپون کی بوندون دواراں - مئن آتما ہوں، یہم بوند دالی۔ باپ کا بچا ہوں، یہم دوسری بوند۔ ائسی شُد سنکلپ کی بوند دواراں ملن کی سِدی کا انپیو ڪرتی ہو نان۔ تو ایک ھئ شُد سنکلپون کی سِمرتی کی بوند، دوسرا جب روح رھا ڪرتی ہو، باپ کی ایک ایک مہما اور پراپتی کی شُد سنکلپ کی بوند دالتی ہو نان۔ آپ ائسی ہو، آپ نین ہمکو یہم بنایا۔ یہی میثی میثی سپتيل بوندین باپ کی اوپر دالتی ارثات باپ سین روح رھا ڪرتی ہو۔ ایک ایک بات کرکی سوچتی ہو نان، اکنا ہیں نھیں۔ تیسرا بات۔ سیپی بچپنی اپنی تن من ذن سین سھیوگ کی بوند دالتی۔ اس لیئی آپ لوگ وشیش کھتی ہو، فُری فُری تلاع۔ اتنا بتزا وشو پریورتن کا کاریہ، سرو شکتیوان کا بیگد کا وشاں کاریہ اُسی آپ ھرایک جو پی سھیوگ دینی ہو، بوند سمان ہیں تو سھیوگ ھئ۔ لیکن سیپی کی بوند بوند کی سھیوگ سین، سھیوگ کا وشاں ساگر بن جاتا ھئ۔ اس لیئی پوچھا کی وذی ۾ پی بوند کا مہتو دکایا ھئ۔ وشیش ورت کی وذی دکاتی ھئ۔ ورت لیتی ہو نان۔ آپ سیپی باپ کی سھیوگی بننی ۾ وئرث سنکلپ کی یوجن کا ورت لیتی ہو کے کپی پی بذی ۾ اشہد وئرث سنکلپ سُوپیکار نھیں کرینگی۔ یہم ورت ارثات درد سنکلپ لیتی ہو اور پیگت لوگ اشہد یوجن کا ورت رکتی ہئ۔ اور سات آپ سدا کی لیئی جاگتی جوت بن جاتی ہو اور وہ اُسکی یاد سوروپ ۾ جاگرٹ ڪرتی ہئ۔ آپ بچوں کی اوناشی روحانی انترمکی وذیون کو پیپنگتون نین استول باہر مکی وذیان بناء دی ھئ۔ لیکن کاپی آپ لوگوں کو ہیں کی ھئ۔ جو کچھ تچھ ھوئا، رجوبزادان بذی ہونی کارٹ ائسی ہیں وذی بناء دی۔ وئسی رجوگٹی نمبروں پیگت اور پیگتی کی حساب سین ستوگٹی پیگت، تو برهما اور آپ سیپی وشیش آتمائین نمت بنتی ہو۔ لیکن پھلی منسا سنبھال اور منسا شکتی ہونی کی کارٹ مانسک پاء کی پیگتی شروع ہوتی ھئ۔ یہم استول وذیان پیچپی پیچپی ذیری ذیری زیادہ ہوتی ھئ۔ قر پی رچتا باپ اپنی پیگت آتمائین رچنا کو اور انہوں کی وذیون کو دیک یہی کھینگی کے ان پیگنون کی تچنگ کی بذی کی پی کمال ھئ۔ قر پی ان وذیون دواراں بذی کو ہزی رکنی سین، وکارون ۾ جانی سین کچھ نہ کچھ کنارا تو کیئا نان۔ سمجھا، آپکی یتارت سِدی کی وذی پیگتی ۾ کیا کیا چلتی آ رھی ھئ۔ یہم ھئ یادگار کا مہتو۔

دببل ودیشی بچپنی تو پیگتی دیکنی سین کناری ۾ رہتی ھئ۔ لیکن آپ سیپکی پیگت ھئ۔ تو پیگنون کی لیلا آپ پوچھیم آتمائون کو سمجھنی تو پرینگی نان۔ دبل ودیشی بچپنی آنپیو ڪرتی ہو کے ہم پوچھیم آتمائون کو اپی پی پیگت آتمائین کئسی پوچھن پی کر رھی

هئ آور آواهن یې ڪر رهي هئ. ائسي محسوس ڪرتني هو؟ ڪي آنيو هوتا هئ، پېتون ڪي پڪار ڪا. رحم آنا هئ پېتون پر، پېتون ڪا گيان یې آچي طرح سين هئ نان! پېت پڪاري اور آپ سمجھو نهين، تو پېتون ڪا ڪيا هونگا؟ اس ليئي پېت ڪيا هئ، پُوجاري ڪيا هئ، پُوجيه ڪيا هئ اس راز ڪو یې آچي طرح سين جانتي هو. پُوجيه اور پُوجاري ڪي راز ڪو جانتي هو نان. آچا. ڪي پېتون ڪي پڪار ڪا آنيو هوتا هئ؟ پاندوون ڪو یې هوتا هئ وا صرف شڪتيون ڪو هوتا هئ. سالگرام تو ڊير هو تي هئ. لاکون ڪي آنداز ۾. ليڪن ديوتائين لاکون ڪي آنداز ۾ نهين هو تي. چاهي ديويان وا ديوتائين هزارون ڪي آنداز ۾ هو نگي. لاکون ڪي آنداز ۾ نهين هو نگا. آچا، انڪا راز یې ڦر ڪي سُنائينگي. دبل و ديشيون ۾ یې جو آد سين آئي هئ، جو شروع ۾ اگزئمپل بنی هئ چاهي شڪتيان آٿوا پاندو. آنھون ڪي یې وشيشتنا هئ نان. باپ تو سڀ سين پهلي بڙا و ديشي هئ. سڀ سين زياده سميه و ديش ۾ ڪون رهنا هئ؟ باپ رهنا هئ نان.

آيي دن پرت دن جتنا آگي سميه آئينگا اُتنا پېتون ڪي آوازن، آنھون ڪي ٻاونائيں سڀ آپکي پاس سڀشت روپ ۾ آنيو هونگي. ڪؤنسي اشت ديوي وا ديوتا هو وو یې معلوم پرينجا. ٿوري پکي هو جائو ڦريه سڀ دويه ٻڌي ڪي ڦچنگ دواران آئسا آنيو هونگا جئسي دويه درشتري سين سڀشت دڪائي ديتنا هئ. آيي تو سچ رهي هو اس ليئي پرتكيتا ڪا پردا نهين ڪل رها هئ. جب سچ جائينگي تب پردا ڪلينگا. اور سيم ڪو یې ديكينگي. ڦر سڀکي مُك سين نكلينگا ڪ يه فلاطي ديوي یې آگئي. فلاڻا ديوتا یې آ گيا. آچا.

سدا پولينات باپ ڪي سرلچت، سچ سڀاً والي سچ یوگي، پولي بچي، سدا ٻندي اور بوُند ڪي رهسيه ڪو جيون ۾ ڏارڻ ڪرندي والي، ڏارڻا سوروب آتمائيں، سدا من، والي، ڪرم ۾ درڊ سنكـلـپـ ڪـاـ وـرـتـ لـيـنـيـ والـيـ گـيـانـيـ توـ آـتـمـائـيـنـ، سـداـ آـپـنـيـ پـُـوـجـيـهـ سورـوـبـ ۾ اـسـقـتـ رـهـنـيـ والـيـ پـُـوـجـيـهـ آـتـمـائـوـنـ ڪـوـ پـوـلـانـاتـ، وـرـدـاـتـاـ، وـڏـاـتـاـ باـپـ ڪـاـ يـادـپـيـارـ اـورـ نـمـستـيـ.

جهندا لهراني ڪي پشچات باپ دادا ڪي مڏر مهاو ڪيم

باپ ڪهتي هئ بچون ڪا جهندا سدا مهان هئ. بچي نهين هو تي تو باپ یې ڪيا ڪرتني! آپ ڪهتي هئ باپ ڪا جهندا سدا مهان.... (گيٽ بچ رها تا) اور باپ ڪهتي هئ بچون ڪا جهندا سدا مهان. سدا سڀي بچون ڪي مستڪ پر وجئه ڪا جهندا لهرا رها هئ. سڀکي نئون ۾، سڀکي مستڪ ۾ وجئه ڪا جهندا لهرايا هوئا هئ. باپ دادا ديك رهي هئ، ايڪ يه جهندا نهين لهرايا ليڪن سڀکي مستڪ ۾ سات سات وجئه ڪا جهندا اوناشي لهرايا هوئا هئ.

باپ اور بچون ڪي ونڊرفل برٿ دي ڪي مبارڪ

چارون اور ڪي اٽي سنڌي، شيوا ڪي ساٿي، سدا قدم ۾ قدم رکني والي بچون ڪو اس الوكـ بـرهـمـطـ جـيـوـنـ ڪـيـ، برـٿـ دـيـ ڪـيـ مـبارـڪـ هوـ. سـداـ سـڀـيـ بـچـونـ ڪـوـ باـپـ دـادـاـ

يادپيار اؤر مبارڪ ڪي رِئن ۾ سنيهه پري ٻانھون ڪي مالها پهناطي هويي مبارڪ دي رهي هئم. سڀي بچون ڪا يه الوك ٻرث دي وش ڪي هر آتما يادگار روپ ۾ مناتي آتي هئم ڪيونڪ باپ ڪي ساث بچون نين ڀي برهمڻ جيون ۾ سرو آتمائون ڪو بھت، بھت، سک شانتي، خوشي اؤر شكتي ڪا سهيوگ دいた هئم. اس سهيوگ ڪي ڪارڻ سڀ دل سين شو اؤر سالگرام دونو ڪا برت دي شو جينتي مناتي هئم. تو آئسي سالگرام بچون ڪو شو باپ اؤر برهما باپ دونو ڪي سدا پدمڪتا وڌائيان هو، وڌائيان هو. سدا وڌائي هو، سدا وڌي هو اؤر سدا وڌي پوروڪ سڌي ڪو پراپت هو. آجا.

وڌائي ڪي سميم:

گُبد مارننگ تو سڀ ڪرتني هئم ليڪن آپكى گاد ڪي ساث مارننگ هئم تو گادلي مارننگ هو گئي نان. گاد ڪي ساث رات بنائي اؤر گاد ڪي ساث مارننگ مناء رهي هو. تو سدا "گاد اؤر گُبد" دونو هين ياد رهي. گاد ڪي ياد هين گُبد بناتي هئم. اگر گاد ڪي ياد نهين تو گُبد نهين بن سكتي. آپ سڀكى سدا هين گادلي لائيف هئم، اس ليئي هر سيڪند، هر سنكلپ گُبد هين گُبد هئم. تو صرف گُبد مارننگ، گُبد نائيت نهين ليڪن هر سيڪند، هر سنكلپ گاد ڪي ياد ڪي ڪارڻ گُبد هئم. آئسي آنيء ڪرتني هو؟ آئي جيون هين گُبد هئم ڪيونڪ جيون هين گاد ڪي ساث هئم. هر ڪرم باپ ڪي ساث ڪرتني هو نان. اڪيلي تو نهين ڪرتني؟ کاتي هو باپ ڪي ساث، يا اڪيلي کا ليتي هو؟ سدا گاد اؤر گُبد دونو ڪا سڀنڌ ياد رکو اؤر جيون ۾ لائو. سمجها، آجا سڀي ڪو باپ دادا ڪا وشيش أمبرت ويلى ڪا امر ياد پيار اؤر نمستي.

وردان - مهاداني بن فراحدلي سين خوشي ڪا خزاها باختني والي ماستر رحمدل ڀو
لوگ آلپ ڪال ڪي خوشي پراپت ڪرنى ڪي ليئي ڪتنا سميم وادن خرج ڪرتني هئم
قر ڀي سچي خوشي نهين ملتني، آئسي آوشيكتا ڪي سميم آپ آتمائون ڪو مهاداني بن
فراحدلي سين خوشي ڪا داڻ دينا هئم. اسكي ليئي رحمدل ڪا گُن ِ مرچ ڪرو. آپكى جڙ
چنر وردان دي رهي هئم تو آپ ڀي چئتن ۾ رحمدل بن باختني جائو، ڪيونڪ پروش آتمائين
هئم. ڪڀي ڀي نهين سوچو ڪي تو سُبني والي هين نهين هئم، آپ رحمدل بن ديتني جائو.
آپكى شُب ڀاونا انھون ڪو ڦل آوشيم دينگي.

سلوگن - يوگ ڪي شكتي دواران هر ڪرم اندری ڪو آرڊر ۾ چلاني والي هين
سوراجيه آڌاري هئم.